

بر نسخہ سی ۱ غرو شد در.

مرکزی ابو السعود جادہ سندہ ۱۸ نومرولو دکاندر.
کوندربلہ جک اوراق معلم نامنہ اورایہ کوندربلیدر.
بوستہ اجر تی ویرلماش مکاتب قبول اولنماز.

مجمع فیکلٹم

بر نسخہ سی ۱ غرو شد در.

استانبول ایچون آہونہ یازماز. بوغاز ایچی داخل اولدیغی
حاندہ خارج ایچون بر سنہ لک آہونہ بدلی — بوستہ
اجر تیله برابر — یاریم عثمانلی لیراسیدر.

فی ۲۹ ذی القعدہ سنہ ۱۳۰۵

(معارف نظارتک رخصتیہ ہفتہ در دفعہ نشر اولنور)

فی ۲۷ تموز سنہ ۱۳۰۴

۳- نُبل. (مع السرور اعطا)

۴- موارات. (انتفاعده اصدقاتك مشاركت ایده جگه‌ری صورتده اعطا)

۵- سماحت. (بذلی واجب اولیان شینك طلب فضل طریقله بذلی)

۶- مساحه. (ترکی واجب اولیان شینك طلب نزاهت طریقله ترکی)

(عدالت) براسمدرکه کافه فضائی جامعدر.

آئنده بوجه آتی اون درت شعبه‌سی وارد:

۱- صداقت. (بر محبت خالصه درکه متصفی او محبت سزا کوردیکی ذاتی کافه خیرانده نفسنه ترجیح ایدر)

۲- الفت. (تدبیر معیشتده تعاون خصوصنده اتفاق آرا)

۳- وفا. (طریق مواصله ملازمته محافظه عهد)

۴- تودد. (یکدیگره کفو اولانارک - حسن خلق - کبی بعض اسبابک انجاییله مودتی)

۵- مکافات. (ایلیکه مثالیله وایدها زیاده‌سیله مقابله)

۶- حسن شرکت. (معاملاتده عدله رعایت)

۷- حسن قضا. (اجرای پاداشده ترك منت وندامت)

۸- صلاه رحم. (خیرانده اقربایی تشریک)

۹- شفقه. (خلقدن ازاله مکرره ایچون صرف همت)

۱۰- اصلاح. (خصوصانده دفع خصوصیات ایده جگ صورتده بین الناس توسط)

۱۱- توکل. (قدرت بشریه داخلنده اولان شیلرده، فقط یالکر مسیبتده ترك سعی) (*)

۱۲- تسلیم. (وامر الهیهیه انقیاد ایله طبعه ملایم کلین جهتلرنده ترك اعتراض)

۱۳- رضا. (اصابت مضراتده، فوت منافعهده عدم تغیرله برابر طیب نفس)

۱۴- عبادت. (اللهه، اهل اللهه تعظیم ایله امرلینه امتثال) (انتهی)

بدائع الافکار - فی صنائع الاشعار - (**)

مؤلف: حسین کاشفی (***)

— علم نقد —

عیوب نظمی بیلدیرن غله - علوم ادبیهدن بری اولوق اوزره - (علم نقد) دینلیر.

[*] اسبابده ذکلی.

[**] کتابک اصلی فارسیدر. ترجمهده دیباچه‌سی طی ایدلمشدر.

[***] (جواهر التفسیر). (مواهب لدینه) وآثار سازه صاحبی مشهور

حسین واعظدر.

(نقد لغتده «مطلقا سچمک» ویا «آچمک» جیدینی ردیسندن تمیز ایتمک» در [*]. اصطلاحده شعرک جیدینی ردیسندن تمیزه مدار اولان علمدن عبارتدر. آئمز شعرک نیک و بدی فرق اولنه‌ماز. بوعله (نقد) دینلشی شو جهتلندرکه صاحبی طبع وقاد ایله، نقاد خالص آچمهی مغشوش آچمه آرهدن فصل آیررسه، شعری عیبی شعر معیوب میانسندن اولیه تفریق ایدر. (الاشیاء تنکشف باضدادها) حکمخو عیوب شعری نیلین شعر بی عیبی طانیه‌ماز.

— عیوب شعر —

۱ — مصالته

(مصالته) لغتده «آت یاریشنده برینی کچمک» در. اصطلاحده بر شاعر شاعر دیگرک شعرنی لفظ ومعناسنده هیچ بر کونه تغیر اجر ایتمکسزین مکابره طریقله بنه‌س یوب مال ایدیمکدن عبارتدرکه افج العیوبدر.

بوکا (مصالته) دینلشی اوشعری تمکیده انجی شاعرک برنجی شاعری کریده بر اقسندندر. (مصالته) یه (انغال) دخی دینلیر. بومقامده «حکم سابق ازاله ایتمک» دیمک اولان (سخ) تعبیری ده قوللانیلیر. اک عادی نامی (سرفت) در. (رشید الدین وطواط) درکه :

(در شعر من نیایی مسروق و منخل)

(در نظم من نیایی ایضا و شایکان)

— ملاحظه مترجم —

کچمشد اولدینی کبی زمانمزده دخی (مصالته) صنعتی خلی رواج بولمشدر. خاطر مزه بر چوق مثال کلورسده سونلک ایستقوروز.

بر طاقم ساده دلانی اغفال ایچون اوتده بریده (بن فلانم!) دیه کندینی بر شقه ماهیتده کوسترمک ایستمکدن عبارت اولان (شاعر جالمق) معرفتی دخی آره صره اجرا اولنقددر. بویابده دخی بر قاج مثالز وارددر، فقط ایرادینی مناسب کورمیوروز.

(شعر جالمق) صنعتیه نسبتله (شاعر جالمق) معرفتک آژ تحلی ایتکده اولسی بریکنک اجرایی دها زیاده حسانته متوقف بولنمسننددر. مع مایه مادامک اوتده (شاعر جالمق) دخی وارددر، دأب اسلاف کرام اولدینی وجه ایله بوکا (حلول) کبی عربی بر اسم تعیین ایدلمک لازم کلیر ظن اولور.

وقیله بویله براسم تعیینه لزوم کورلماسی بومعرفتک ظهوری

[*] پیشین آچمیه‌ده (نقد) دینلیر. بو حالده (نشد) مقابلی اوله‌رق

اسم اولور.

شعری کی سسی ده کوزل ایدی. رودی ایسه فوق العاده
ماهرانه جالدهنشدن کوزل سسیله سوزنی سازینه اویدیره رق
نغمه پرداز اولدقجه قلوب سامعینی تسخیر ایدردی.

(امیر نصر بن احمد بن اسماعیل سامانی) زمانده یئشمشدر.
مشارالیهک احسان فراوانه مظهر اوله رق برشاعر ایچون چوق
کورله جک درجهلرده صاحب سامان اولمش ایدی.

رودکیک سخنوران عجم ایچنده ابو الشعرا، یعنی برنجی
نشیده سرا عد اولمشی نه کندینشدن اول شعر سویلین اولدیقچی،
نده زمانده آدن بشقه شاعر بولمادیقی اثباته مدار اوله میه چی
تاریخه مراجعتله تبیین ایدر.

مشارالیهک مقدم دخی عجمده شعرا موجود اولدایی از جمله
(عباس مروزی) طرفندن (مأمون) خلیفه بر قصیده فارسیه
تقدیم ایلدش اولسیله ثابت اولور.

(۳۰۴) سنه سنده وفات ایش اولان رودکی مأمونک
ارتحالنده بلکه هنوز دنیایه کلامش ایدی.

رودکیک:

(مرد مرادی نه هاناکه مرد)

(مهرکجهان خواججه نه کاربست خرد)

(جان کرامی بیدر باز داد)

(کالبد تیره بمادر سپرد)

§

(کاروان شهید رفت از پیش)

(وان مارفته کبر و می اندیش)

(از شمار دو چشم یک تن کم)

(وز شمار خرد هزاران بیش)

مرثیه لریله علو قدرلرینی اعتراف ایلدیکی، شعردن (مرادی)
ایله (شهید) که دخی کندیشه نسبتله متقدمیندن معدود اولماری
لازم کله جکی طبیعیدر.

(ابو عبد الله محمد بن موسی الفرلادی) (شیخ ابوزر معمر
الجرسانی) (ابو المظفر نصر بن محمد التمشابوری) (شیخ ابو
العباس) کی بر طابق فصحا دخی رودکی ایله هم عصر ایدیلر.

شو حلاله مشارالیهک اقدم شعرائی عجم عد اولمشی اشتبار،
بلکه ده اقتدار جهتیله متقدمین کی معاصر لرینه ده غلبه ایدره که
کندینی جهانیه برنجی طاقمش اولمشندن بشقه برسیده حمل اولنه
مامق لازم کایر.

بن الاباه مشهوردرکه بر سیاحت اشناسنده مشارالیه (امیر
نصر) ارکان دولتی یانسنده اولدایی حلاله (هرات) اوغرمقله
ملکتهک آب وهوا می مزاجنه خوش کلدیکندن برمدت اوراده
اقامت ایتمک ایستش ایدی. ارکان ایسه هراتده قلیوب برکون

اندر اولمشندن نشأت ایتمشدر. شمسی ایسه ایش درجه ندقی
آتمشدر.

مؤلفک افاده سندن آکلاشلدایی اوزره (سرفت) ایله (اتخال)
یئنده معنایه فرق اولماسنه باقیلرسه (وطواط) که یئنده کی
(مسروق) ایله (متخل) دن بری زائد کورینور.
(انتهی)

۲ - سلخ

(سلخ) لغته «دری صویق» در. اصطلاحده برشاعر
دیگرینک شعری دریش ایدره که هر برکله سنک برینه یه او معناده
دیگر برکله وضع ایتمکدن عبارتدر. بو صورتله گویا او شعرک
دریسی صویق اولور.

مثال:

(ای مبین ز تو سبیل هدا)

(وی مزین ز تو سمای سخا)

(ابو منصور مانوی)

(ای موضح ز تو طریق نجات)

(وی محلی بتوسپهر نوال)

(شاعر دیگر)

(مابعدی وار)

سناید سخنوران عجم

— ۱ —

محمد ابو الحسن رودکی

ترکستانده واقع (نسف) یعنی (نخشب) شهری (*) کویلرندن
(رودک) دینان قریبه منسوبدر. بخاریه نسبتله (رودکی بخاری)
عنوانیله دخی یاد اولنور. بروایتسه کوره (رود) تعبیر اولنان
سازی چالقله مآلوف اولدیندن کندیشه (رودکی) دنلشمدر.
(رود) کایچه، یاخود چنکدر. بورایتک احمای شاعره طوغریدن
طوغرییه (رودکی) دنلیوب ده تصغیر صورتده (رودکی) دنلشنک
سببی کوسترمیورلر.

رودکی عجمک (امپروس) ی عد اولنه جق بر مرتبه بی حائردر.
کندیسی ضرر [**] اولدایی حلاله اظهار کالات ایدره که عالمک
نظر تقدیر واستغرائی جلب ایلشدر.

['] حکیم (ابن مقفع) بوشهرک فربنده کائن بر قویودن فن ایله برآی
صورتی کوسستمش ایدی که ماه آسمان غائب اولنجه طلوع ایدره که درت
فرسخ مسافه قدر بر تو افشان اولوردی. (ماه نخشب) مشهوردر.
(نسف) (نخشب) معریدر.

[**] اعمای مادرزاد.